

INTERVIEW

OUD-DORDTENAAR DIT JAAR ALS ENIGE GEWIJD IN BISDOM ROTTERDAM

Priesterwijdingen zijn tegenwoordig een bijzonderheid want maar heel weinig rooms-katholieke mannen in Nederland voelen zich tot dit ambt geroepen. Het bisdom Rotterdam telt er dit jaar één. Vandaag wordt Arno Aardoom (45) tot priester gewijd en hij twijfelt niet over de toekomst van de kerk. „De kerk is nodig.”

« Arno Aardoom in de Verrezen Christuskerk in het Dordtse Crabbehof waar hij morgen zijn eerste mis als priester opdraagt. FOTO: JEFFREY UPRICE-NEWSIG

Arno (45) maakte de keuze voor God en wordt priester

Angelique Mulders

De vroeger is een van de jongere priesters in zijn bisdom. Hoeveel hij past op zijn route aan de priestersopleiding begon, in zijn studietijd, toen hij na het behalen van zijn herenoudende-bul aan de Erasmus Universiteit enkele jaren theologie ging studeren in Utrecht. Daar hij wel al rond met het idee om priester te worden. „Ietszins was ik nog niet zo ver om de stap te maken. Ik was me ervan bewust dat ik de enige zoon ben van mijn ouders, dus ik dacht nu al ten minste mijn verantwoordelijkheid is om gewoon een gezin te stichten. De naam Aardoom daar te geven”, zegt de 45-jarige zoon van een gezin. Zijn verhaal

hooguit met rustige handgebaren ondersteunend. Er was meer levens- en werkervaring nodig, concludeerde hij. Aardoom belandde waar hij uiteindelijk bijna twintig jaar werkte. „Werkend voor de overheid ben je dienstbaar aan de maatschappij. Dat is heel mooi.” Hij groeide op in Dordrecht, in de wijk Dubbeldam. Hij heeft twee jongere zussen. Het gezin

echt als een verrijking. Het geloof, God, is ook altijd aanwezig geweest voor mij – ik zat niet slechts in de kerk omdat ik als kind mee moest van mijn ouders. Beide kerken vond ik warme plekken met aardige mensen. Je bent er onderdeel van en een groter geheel van mensen die op weg zijn met God. Het heeft me iedere keer goed gedaan. Nadat de Emmanuelkerk in

“Voor mij werd in dat kerke in Dubbeldam de verborgen God tastbaar. Dat trok mij aan

2015 sloot, werd de Verrezen Christuskerk de rooms-katholieke thuisbasis. Het is ook in deze kerk in de Dordtse wijk Crabbehof waar Arno Aardoom deze zondag zijn allereerste heilige mis als priester opdraagt. „Het is traditie dat je je eerste eucharistieviering leidt in de kerk waar je vandaan komt. Een teken van dankbaarheid aan de gemeenschap waar een priester uit is voortgekomen.”

Bischoop

Toch berekent dit niet dat Aardoom daarna in Dordrecht blijft. „Nee, dat gebeurt praktisch nooit”, weet hij. „En dat is omdat mensen je zien als parochiaan van toen, als een van hen. Er kunnen andere loyaliteiten spelen, daarom gaan zekere beginnende priesters eigenlijk altijd elders in het bisdom aan de

slag.” Waar dat precies is, weet hij niet. Waarschijnlijk gaat er door bisschop Van den Hendek wat geschoven worden met priesters, zo zegt Aardoom, en die moeten daarvoor allemaal eerst op de arn start ik waarschijnlijk op mijn nieuwe werkplek.”

Voor dat hij circa zes jaar geleden besloot om aan de priesteropleiding bij Vronesteyn in Voorburg te beginnen, merkte hij dat ‘het verlangen om meer te doen voor God’ telkens terugkwam. „Ik deed steeds meer, en van alles, voor de parochie en toch had ik nooit het gevoel dat het genoeg was. Daarom ben ik gaan praten met een geestelijk leidsman. Hij helpt je bij de zoektocht in je hoofd en hart.” Waar Aardoom nooit een terne ondersteuning voor nodig

had, was de keuze voor het rooms-katholicisme. „Zowel de katholieke als de protestantse kerk waar ik van jongs af aan kwam vond ik waardevol, maar in dat katholieke kerke in Dubbeldam was er nog wat anders. Daar ervoer ik het heilige van Gods aanwezigheid heel nadrukkelijk en dat had alles te maken met wat daar rond het altaar gebeurde. Voor mij werd de verborgen God er tastbaar. Dat trok mij aan. Een persoonlijke, intuïtieve voorkeur dus en niet omdat iets in de protestantse kerk mij tegenstak.”

Ingripend

Het besluit om aan een priesterstudie te beginnen is ingrijpend, weet Aardoom uit ervaring. „De combinatie werken en opleiding was erg zwaar. Dat is sowieso een offer dat je vier jaar lang brengt. Er is weinig tijd voor familie, vrienden of jezelf. En ik denk dat de belangrijkste reden voor Vronesteyn om dit zo te organiseren, is dat ze in die periode willen uitzuiveren of dit werkelijk je pad is voordat je je baan opgeeft en misschien je huits verkoopt.”

Overigens worden studenten voordat ze überhaupt starten

drie dagen lang ‘stevig doorgeslagen en uitgedaagd’ – zoals Aardoom het omschrijft – door een psycholoog. „Die proeft je nieren wel een beetje en dat is goed. Men probeert serieuze risico’s in de persoonlijkheid eruit te zeven. De kerk heeft geleerd van al die misbruikzaken en is voorzichtig geworden. Het blijft pijnlijke materie, die je ook met mede-studenten en staf kritisch bespreekt.”

Een ander pittig punt voor hemzelf was het vertrek uit zijn geboortestad. „Ik was heel erg gehecht aan het wonen in Dordrecht, had hier alles, maar in het vijfde jaar is het nu eenmaal zo dat je je baan opgeeft en je intrek neemt in het seminarie in Voorburg.”

Celibaat

Het celibaat noemt Aardoom niet als iets dat hij als heftig ervaart. Terwijl deze verplichting tot seksuele onthouding en ongetrouwd blijven door meniggen als te veel te veel worden beoordeeld. „Al eerder ontdekte ik dat God met mij een ander plan heeft dan het stichten van een gezin”, zegt hij daarvoor zonder in details te willen uitweiden. „Seksualiteit kun je niet uitzet-

ten; je blijft een mens van vlees en bloed. Maar God helpt je om dat op een zuivere manier te beleven. En natuurlijk is er in de opleiding aandacht voor.”

Generatie

Nis de ceremonie van zaterdag kan hij aan de slag voor een geloofsgemeenschap die krimpt in dit land. Al is de nieuwbakken priester niet van plan om daar eendeloos over te somberen. „De tijd dat iedereen bij een kerk hoorde en er automatisch naar toe ging ligt al lang achter ons. De generatie die dat nog maakte, is nu 75-plus. De leeftijdsgroepen daaronder hebben vaak bewuster gekozen voor hun kerk en de manier waarop zij hun geloof willen beleven. Het is deze overgang van generaties die wij nu begeleiden en die kansen biedt in de kerkopbouw.”

De kerk is nodig, zo is Aardoom stellig. „Je kunt niet alleen geloven – dat konden slechts een paar heel heilige mensen die zich terugtrokken in een grot en zelfs zij bleven in hun afzondering onderdeel van de kerk. De rest heeft elkaar nodig, moet elkaar dragen in dat geloof. Door die anderen kun je je relatie met God verdiepen en laten bloeien.”

ACHTER DE SCH

De hoofdredactie van het AC mee bezig is. Deze week: kleine tijdelijke verhuizing v

A Deze foto van Pri maar is nep. Moge

Het be daarn

k schrijft dit redactie in van zijn Hilv er een tijdelijk met collega's derzoekspro NCRV, en N staande uit: ten van de Gezamenlijk checkmarz verkiezing Tot en t dag uitspre politieke; het licht dige luxe in een ca met ha waarheen doen. O op soci we ont

Zes

Een l oens gebre vliegt daa wervt vaa den dat me tel ke ze st r t